

Nedávno jsme s mladým využíli situaci, kdy bylo relativně hezké počasí a odpoledne vyrazili k tence krmit kachny. Vybaveni jedním rohlíkem jsme vycházkovým tempem k vodě s vidinou bájeného zážitku (na mateřské dovolené, kdy se člověk utápí ve stereotypu každého dne, je cokoliv, co se nedělá denně, báječný zážitek

Enk se cestou loudal, kopal do listí, naě na kelce, chvíli s ním vihal ve vzduchu, jakože je to dšnejermí a pak klacek začal ohlodávat. Ohlodaný klacek jsem mu zabavil, proě mladík začal vát, dšnejermí tím pádem doermoval a doadoval se svého me na hlodání. Abych dostal své pově zodpovědného rodiče, který výchovu zvládá na jedničku, klacek jsem mu vrátil (na výchovu ka;lu. Za chvíli jde mladej do;kolky a tam už si ho vychovají. Já na to už nemám) a smýkal s ním směrem k vodě, neboť tma se už blíží. U vody bylo pár vypelichaných kaen v posledním taení. Se;li jsme až k vodě, kde jsem mladému dal aby z něho utrhl kusy a tyto házel kaenkám. Enk jim hodil celý rohlík, im krmení kachen skonilo, neboť peivo jsme neměli. Byl by to obyčejný podvečer, kdyby mládeník neobjevil trubku ústící do tmy, ze které vytékala voda. Trubka ho naprosto nadchla. On: "Co to je?" Já: "To je trubka, ěku." On: "A proč?" Já: "Co? Co to je za dotaz? Nevím." On: "Co to je?" Já: "To je trubka, už jsem ti to íkal." On: "Tam te voda?" Já: "Ano, te, vdy to vidí;" On: "A proč?" Já: "No, nevím. Tam te voda z barák. Kdy se lidi sprchují, tak jim voda ze sprchy odte takovým tím vírem do trubky, pak to te barákem dol do vtrubky a ta trubka pak te do vody." To jsem ho táhnul od vody směrem dom. Enk poslu;ňá p za ruku a cestou neustále tetrubku." On: "Kde je trubka?" Já: "U vody." On: "Já ji nevidím" Já: "No taky nejsme u vody." On: "Já chci trubku." Já: "Kristova noho, te trubku mít nemá; , trubka je tady pod náma pod zemí." On: "A proč?" Já: "Aby nebyla vidět a nepěkáela." On: "Já ji nevidím." Já: "No tu nemá; vidět." On: "A proč?" Inu, tento zajímavý rozhovor trval celou cestu dom. Doma se mladej nevzdal a neustále pokládal dotazy na téma trubka. Konkrétně dotazy typu: "Proč?" "Kde?" a následně tvrdil, že ji nevidí. Doma se naveel, naě p itvrdil a potvrdil, že chce trubku. Byl otravný. Poád chodil do koleka, fukal a doadoval se trubky. V takových situacích se láme chleba. Tady se pozná, o je rodič ve skutečnosti zač. Mazaný rodič by mladému trubku namaloval na papír. Vynálezavý rodič by mu trubku vyrobil. Odevzdaný rodič by se p med ním zamknul na záchodě, dokud by únavou neusnul (rodič nebo Enk). Protělý rodič odchoval ji až několik potomků, by mladého semezal a dal ho spát. Nadšený rodič, který do toho jde na plno, by dítě naložil do auta a je večer, objížděl by město, dokud by nenarazili na nějaké trubky. A co jsem já? Ačkoliv nejsme nadšený rodič, sebral jsem kluka, nasedli jsme do auta a do noci jezdili po městě, hledaje nějaký debilní trubky. Já si tak v noci jedu po městě, hledám trubku a mladej na mě ze zadu z autosedačky huláká: "Já nevidím trubky", a ptá se mě, proč nevidí trubky, íkám si, jestli jsem někdy v průběhu výchovy neudělal jakou chybu.

DOMINIK LANDSMAN <http://fotruv-denik.blog.cz/> (pokračování co nejdříve)